

چگونه با بچه های بی ادب رفتار کنیم؟

کمی بعد از آن که پسر 5 ساله ام وارد مهدکودک شد، با يك عادت بسیار بد بازگشت. او به جای اینکه بگوید «مامان می‌شه یه کم به من آبمیوه بدی؟» می‌گفت...

سلامت نیوز : کمی بعد از آن که پسر 5 ساله ام وارد مهدکودک شد، با يك عادت بسیار بد بازگشت. او به جای اینکه بگوید «مامان می‌شه یه کم به من آبمیوه بدی؟» می‌گفت «آبمیوه ام کوش؟» احساس می‌کردم دلم می‌خواهد سرش داد بزنم اما در عوض تمام سعی‌ام را کردم و زبانه را نگه داشتم.

به گزارش سلامت نیوز به نقل از بیتوته ؛ بعد از آنکه توانستم بر خودم مسلط شوم به او گفتم «این طرز صحبت کردن درست نیست. من این‌طور حرف زدن را دوست ندارم و دوست دارم تو با من با احترام صحبت کنی.» بله، احترام. متأسفانه در دنیای این روزها دیگر مردم انتظار زیادی برای رفتار محترمانه از جانب دیگران ندارند اما خبر خوب این است که والدین می‌توانند در این وضعیت بحرانی کودکان‌شان را طوری تربیت کنند که مفاهیمی مانند مهربانی و محبت، رعایت کردن حقوق دیگران، راستگویی و قدرشناسی را بیاموزند. مهم‌ترین و تاثیرگذارترین روش برای آموزش کودکان به رفتارهای محترمانه هم این است که والدین خودشان الگو باشند.

* از تنوع استقبال کنید

بچه‌ها تمایل دارند به افرادی با ظاهری متفاوت با آنچه آنها به آن عادت دارند، زیاد توجه کنند؛ خواه رنگ پوستشان باشد یا نوع لباس پوشیدن‌شان. شاید هم در این حالت چیزی به آنها بگویند. هرچند این لحظات می‌تواند برای والدین خجالت‌آور باشد اما باید به آنها یاد دهید که به تنوع احترام بگذارند؛ به این معنا که فوراً آنها را مورد نقد قرار ندهند.

بسیار مهم است که به او آگاهی دهید همه یکسان نیستند و این اصلاً بد نیست. به این کنجکاوی فرزندان به‌عنوان فرصتی برای آموزش او به منظور احترام به تفاوت‌ها نگاه کنید. بدون شك همین‌طور که کودک بزرگ می‌شود،

لازم خواهد بود که به او تنوع فرهنگ‌ها و سنت‌ها را نشان دهید. برای این کار می‌توانید کتاب‌هایی را در اختیار او قرار دهید اما هیچ جانشینی برای تجربه‌های دست اول و واقعی وجود ندارد؛ بنابراین به او اجازه دهید محله‌ای را که در آن زندگی می‌کند کشف کند، غذای عجیبی درست کند یا يك مراسم فرهنگی بزرگ مربوط به گروه خاصی را تجربه کند.

همان‌طور که شما با آدم‌های جدید برخورد می‌کنید نه تنها درباره تفاوت‌ها، بلکه درباره تشابه‌ها هم باهم بحث کنید؛ برای مثال اینکه دختری که روسری به سر دارد مثل دختر شما علاقه‌مند به اسکیت است یا اینکه چطور بچه‌ای که در همسایگی شماست مانند پسر شما عاشق بستنی است. با احترام به دیدگاه‌ها و آموزش برقراری ارتباط با افرادی که با آنها برخورد می‌کنند، بچه‌ها تجربه‌های جدید و هیجان‌انگیز را راحت‌تر می‌پذیرند و می‌خواهند که دنیا را به‌عنوان مکانی برای بی‌نهایت کشف جدید نگاه کنند.

* تشویقش کنید پیش‌داوری نکند

تربیت دیگران با احترام به این معناست که شما فرصتی برای شناخت آنها پیدا و سعی می‌کنید بدانید آنها به کجا تعلق دارند؛ حتی اگر هماهنگی و هم‌عقیده شدن با آنها زود اتفاق نیفتد. والدین برای کودکان روشن می‌کنند که آنها مجبور نیستند همه را دوست داشته باشند و همه هم قرار نیست آنها را دوست بدارند و این تا زمانی که به دیگران فرصت داده شود بد نیست.

به کودک بیاموزید نداشتن پیش‌داوری نسبت به مسائل زندگی او را غنی می‌سازد و به او اجازه می‌دهد فعالیت‌های غیر معمول را کشف کند و راه‌های تازه‌ای برای یافتن چیزها پیدا کند. ابتدا او را تشویق کنید با افراد جدیدی مانند کودکی که به‌تازگی همسایه شما شده، ارتباط بگیرد و در پی یافتن علایق مشترک با او بگردد.

برخی اوقات بعد از گذراندن زمان با یکدیگر و شنیدن نظرات فرد دیگر، کودکان درمی‌یابند در مورد آنچه فکر می‌کردند، اشتراك نظر زیادی باهم ندارند. این را برایش روشن کنید حتی افرادی که کودک شما با آنها ارتباط دوستی ندارد، سزاوار مهربانی هستند. کودکانی که می‌فهمند بیش از يك راه برای انجام کارها و فکر کردن به آنها وجود دارد، در آینده راحت‌تر مسائل‌شان را حل می‌کنند.

* مهارت شنیدن را آموزش دهید

با صرف وقت و توجه به کودک، این فرصت را به فرزندتان می‌دهید که برای او ارزش قائل هستید. یکی از اساسی‌ترین راه‌های نشان‌دادن احترام هم همین است که به طرف مقابل‌تان گوش دهید و برایش وقت بگذارید.

اولین قدم، شنونده خوب بودن است. بهتر است هر چیزی را که باعث حواس‌پرتی است دور بریزید و تماس چشمی برقرار کنید. به کودک خود یاد دهید که به خودش مسلط باشد و وقتی شما صحبت می‌کنید به شما توجه کند؛ به همین ترتیب زمانی که کودک‌تان نزد شما می‌آید تا با شما صحبت کند، باید سرتان را از روی کتاب بردارید و به او گوش دهید.

علاوه بر این به او یاد دهید که يك خوش‌صحبت مودب باشد نه اینکه مدام وسط صحبت دیگران بپرد. او باید منتظر باشد تا نوبت حرف زدن او هم برسد. این کار را باید با بازی به کودک یاد دهید. اول با نیابدها شروع کنید؛ او می‌تواند نقش کسی را بازی کند که مدام وسط حرف دیگران می‌آید. بعد نیابدها را انجام دهید و مثلا آنقدر صبر کنید تا کسی که صحبت می‌کند، حرفش تمام شود. از آنچه طرف مقابل درباره‌اش صحبت کرده از او سؤال کنید.

* رفتار درست را از او بخواهید

محترمانه برخورد کردن به تنهایی، معنایی ندارد و باید مفهومی را هم که به دنبال آن است، منتقل کنید. وقتی کودکی به‌ازای چیزی که به او می‌دهید از شما تشکر می‌کند، باید بفهمد در اینجا يك تبادل دوطرفه در حال وقوع است که به اصطلاح به آن «بستان‌« می‌گویند.

وقتی این بده بستان عاطفی برقرار می‌شود او درنهایت می‌آموزد که نباید تنها از همه دنیا توقع داشته باشد. حتی خردسالان هم می‌توانند از کلماتی مانند «متشکرم« و «خواهش می‌کنم« استفاده کنند در حالی‌که از بچه‌های پیش دبستانی انتظار بیشتری می‌رود؛ مثلا این که وقتی در حال گفتن «سلام« یا «خداحافظ« هستند،

در چشمان افراد نگاه کنند. در این میان باید خودتان را آماده کنید تا برخی رفتارها را به آرامی به او یادآور شوید. وقتی فرزندتان کوچک است او را به بیان کلماتی مانند «بیخشید« یا «معذرت می‌خوام« عادت بدهید؛ نتیجه این است که این رفتار دیگر در او نهادینه می‌شود اما برخی اوقات فقط اشاره کردن کافی نیست. اگر کودک‌تان را جایی بردید که نیاز به رفتار خاصی داشت،

مطمئن شوید که متوجه آنچه از او توقع دارید شده است؛ مثلا اینکه قبل از آنکه برای غذا خوردن بیرون بروید، برخی رفتارها را با او مرور می‌کنید و به او این آگاهی را می‌دهید که اگر رفتار مورد انتظار را نداشته باشد از رستوران خارجش می‌کنید. البته خودتان هم باید همراه او از رستوران بیرون بیایید، حتی اگر دلتان بخواهد بمانید.؛

* در مقابل بی‌ادبی صبور نباشید

رفتارهای زشت و حاضرجوابی، این روزها خیلی معمول و شایع شده و این باعث می‌شود فرزندان زمانی که به او می‌گویید وقت تماشای تلویزیون به پایان رسیده، در مقابل شما بایستد اما کودکی که به خود اجازه می‌دهد با خانواده‌اش این‌طور صحبت کند،

ممکن است به این باور برسد که با دیگران نیز می‌توان بی‌ادبانه صحبت کرد؛ بنابراین بسیار مهم است که والدین بلافاصله بعد از مشاهده چنین رفتارهایی واکنش نشان دهند. برایش روشن کنید که مهم نیست او چقدر ناراحت است اما این اجازه را ندارد که با کلمات نامناسب با فرد دیگری صحبت کند. سپس به او کمک کنید تا احساسش را بروز دهد. او باید از فعل اول شخص استفاده کند؛ مثلا بگوید «من عصبانی هستم؛ نه این که بگوید «تو نمی‌فهمی.؛ برای تشویق او به این کار می‌توانید از او درباره احساساتش سؤال کنید. اگر او طعنه‌آمیز صحبت می‌کرد،

بگویید «به نظر می‌آید ناراحتی. بهتره راجع به ناراحتیت صحبت کنیم؛ یا اگر بر سر برادرش فریاد می‌زد، بد نیست بپرسید: «به نظر می‌آید از دست من عصبانی هستی؛ می‌تونی بگی چی شده؟؛ به کودک خود راه‌های مثبت بروز احساساتش را یاد دهید. درضمن به او این فرصت را بدهید تا بداند در عین حال که کاملا طبیعی است گاهی فرد ناراحت یا عصبانی باشد اما این دلیل محکمی برای این نیست که به دیگران توهین کند یا بر سر آنها داد بزند.

بدون شك کوچک‌ترها باید کنترل احساسات‌شان را یاد بگیرند و بتوانند بین چیزهایی که احساس می‌کنند، تفاوت قائل شوند؛ بنابراین تعجب نکنید اگر مجبور شدید زمان زیادی را کار کنید تا بتوانید به فرزندان که زود از کوره در می‌رود یاد دهید بر احساساتش مسلط باشد. بخشی از آموزش کودکان برای احترام این است که به آنها یاد دهید وقتی شما هم اشتباه می‌کنید عذرخواهی می‌کنید. این نشان می‌دهد بر رفتارشان مسلط هستید و خود را در برابر اشتباه‌تان مسئول می‌دانید.